

Joel Mauricio är solist när "spontankören" i Bromma sjunger Py Bäckman-sånger vid en sinnesrogudstjänst. Ledare: Rose-Marie Engström (vid pianot).

Joel Mauricio – brobyggare mellan kyrka och kulturliv

Joel är skådespelare, musikalartist och romanförfattare. På olika scener har han medverkat i *West Side Story*, *Godspel*, *Livet är en schlager*, *La Cage aux Folles*. Han deltog i Unga Klaras världsturné 2019. Joel arbetar som dramaturg på Kulturhuset Stadsteatern.

Lika hängivet engagerar sig Joel i kyrkan. Han sjunger i en av S:ta Eugeniakyrkans körer. Framför allt är han aktiv i Kyrkan vid Brommaplan – med musik, sång och predikan. Han brinner speciellt för sinnesrogudstjänsterna och sitter i ledningen för Sinnesro i Bromma och i Nätverket för Sinnesrokyrkorna i Stockholms stift. I mån av tid medverkar Joel med föredrag om sinnesroarbetet och även med musik och sång.

Joel i full aktion på scenen i Kulturhuset Stadsteatern. Foto: Sören Vilks.

Joels vittnesbörd:

Jag är förälskad i Jesus

Som barn var jag ofta i kyrkan med skolan och sjöng i grupp. Jag trivdes väldigt bra i kyrkans rum och framför allt i musiken. Jag är inte uppvuxen i en troende familj. Jag minns ett tillfälle på konfirmationslägret under en morgonandakt i ett litet kapell: Jag upplevde en fin stämning som jag inte kunde sätta ord på. Den var ny.

Vad säger Jesus om olika frågor?

När jag var sjutton år bestämde jag mig för att läsa de fyra evangelierna i ett sträck för att ta reda på vad Jesus själv sa om saker och ting. Resultatet blev att jag förälskade mig i Jesus och fick för mig att be till honom efter läsningen.

Då upplevde jag den där stämningen igen, men nu mycket starkare i min kropp. Jag blev varm inombords och upplevde som ett ljus i och runt mig. Jag fick en tro. En tro på att Gud var verklig och älskade mig. Men jag skämdes lite för min tro på Jesus och sa det inte till någon. Så levde jag mitt liv med en hemlig tro på Gud.

Runt 30 år drabbades jag av en livskris

Jag sökte mig då till rum där jag visste att andra fått hjälp, kyrkans rum bland annat. Sedan dess försöker jag så gott jag kan leva med Gud i ord och handling, i bön och meditation, en dag i taget.

Allt har inte varit en dans på rosor, men utmaningar, motgångar, ja även lidande, kan föra mig närmare Gud. Jag har levt med mycket skam över vem jag är, att det är något fel på mig, haft dålig självkänsla. Att få vara, framförallt i den tysta bönen, i Jesus kärleksfulla blick är det jag värdesätter mest med min tro. Att jag alltid är till i kärlekens ögonblick. Att vara troende är för mig att säga ja till att bli den jag innerst inne är.

Att ge vidare

Jag tycker det är viktigt att ge vidare det jag själv fått utan att tvinga på andra sökande just min kristna tro. Där tror jag på musikens kraft att beröra, bortom ord och läror. Det är främst genom hur jag själv är som jag försöker dela evangelium. Jag vill vara med att bygga en kyrka som är öppen för alla. Som i sin gemenskap och tro kan inkludera alla som med ett öppet och villigt hjärta söker frid, hjälp, sammanhang och kärlek.